

[M. F. Mortensen.]

indenfor disse Omraader trods de 30 pCt.s Nedsættelse. Det forekommer mig ogsaa, at selv om man maa indrømme, at der blev skaaret stærkt ned i 1927 paa dette Omraade, var der andre Steder, hvor der blev skaaret lige saa stærkt ned, og hvor det har gjort mere Skade end netop her. Jeg tænker derved f. Eks. paa Nedskæringen paa Invalideunderstøttelserne, der var meget betydelig. Der blev skaaret ned ogsaa med ca. 30 pCt. Jeg vil derfor endnu en Gang anbefale, at vi stemmer imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag og stemmer for de af Flertallet og af Udvalget stillede.

Raunkjær: Den højtærede Landbrugsminister bebrejdede mig og mit Parti vor Uvillighed til at følge ham helt ud i hans Forslag her, og han henviste til, at det her gælder ca. 10 pCt.s Nedsættelse. Men hvis man vil foretage Udregningen rigtigt, saa maa man ikke tage Totalbeløbet for Bevillingen, $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; for den højtærede Minister har jo ikke ved dette Lovforslag medtaget alle Poster paa Husdyrloven af 1927. Ser man paa den gennemsnitlige Nedsættelse, som her er Tale om, vil man se, at den bliver paa $13\frac{1}{2}$ pCt. Jeg mener, som jeg sagde allerede ved første Behandling, at den rette Bedømmelse af disse Nedsættelser, som taget for sig kunde synes mindre betydende, faar man først frem ved at fastholde, at de forlods er nedskaaret med 30 pCt. i 1926—27. Vore Ændringsforslag drejer sig om en yderligere Nedskæring af $8\frac{1}{2}$ pCt., saaledes at Tilpasningen paa dette Omraade i Øjeblikket vil være paa $38\frac{1}{2}$ pCt. i det hele af Bevillingen. Jeg synes derfor, jeg har Ret til at sige, at den højtærede Landbrugsministers Bebrejdelser over manglende Villighed til at følge ham her med Hensyn til Tilpasning ikke er berettiget.

Jensen (Broby): Den højtærede Landbrugsminister sagde, at Tilskuddene til Husdyravlen var gode nok, naar de blev givet til at sætte Arbejdet i Gang, men at de i det lange Løb kunde blive en Sovepude. Jeg vil gerne paatale dette Udtryk; den Tid, vi har haft disse Bevillinger, viser ikke, at de har været nogen Sovepude. Tværtimod har de betydet, at man paa Husdyravlens Omraade har faaet sat et organiseret Arbejde i Gang, som har ført til, at Ydelserne paa dette Omraade er fordoblet siden den Tid, man begyndte. Det er vel nok et Resultat at pege paa, som man ikke fra nogen anden Gren indenfor Erhvervslivet kan fremvise.

Jeg kan godt begrunde, hvorfor disse Tilskud er af saa afgørende Betydning. Det er, fordi man herigennem har et Middel til at faa Foreningerne til at indsende det Materiale, som skal til til statistisk Bearbejdelse for at faa Resultaterne publicerede og faa dem ud til det store Publikum, saa man kan se, hvilken Vej man skal gaa. Herved ser man Retningslinierne indenfor Kvægavlen.

Naar den højtærede Minister siger, at man ogsaa har 10 pCt.s Nedskæring paa de frie Bevillinger paa Finansloven, er det rigtigt nok; men dette er de første lovbundne Bevillinger, man skærer ned paa. Og vi har fra Venstres Side Lov at pege paa, at Landbrugerne her tog en stor Nedgang i 1926—27, og at det nu ikke er dem, der skal staa foran. Vi har Lov at pege paa, at det ser underligt ud, at samtidig med at give Krisehjælp til Landbruget, skærer man disse beskedne Bevillinger som har gjort saa umaadelig stor Gavn, ned.

De Konservatives Ordfører, det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen, siger, at nu, da Avlsdyrene er blevet billigere, kan vi spare paa Afkomsundersøgelsen. Det viser, at det ærede Medlem har ikke stor Forstaaelse af de Spørgsmaal, han her taler om. For de to Ting har ikke noget som helst med hinanden at gøre. At Priserne er blevet lavere — og det var det ærede Medlem jo inde paa —, er rigtigt, for saa vidt angaar de Priser, der maa betaales til Anskaffelse af Avlsdyr. Men Foderlønnen er ikke blevet lavere, og det har sin store Betydning.

I den sidste Tid er det det lille Landbrug, der har gjort et kolossalt Arbejde for at oprette Kvægavlsforeninger, for at sætte et Arbejde i Gang, saa at de Landbrugere, der har de faa Dyr, faar gode Tyre til at forplante deres Besætninger. Det har kolossal Betydning for hele Landbruget, og mest for det lille Landbrug, at vi undgaar at faa disse Bevillinger skaaret for langt ned.

Viggo Hansen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), at det er muligt, at han synes; jeg ingen Forstaaelse har af det Spørgsmaal, jeg taler om. Men jeg har i hvert Fald Forstand paa det.

Landbrugsministeren (Bording): De to ærede Venstretalere gentager Gang efter Gang, at det er betænkeligt at gaa til saa store Nedskæringer nu, da man har skaaret 30 pCt. ned i 1926—27. Jeg vil gerne erin-